

Levin J. F., 1976 – Toward a Graphology of Old Prussian Monuments: The Enchiridion. – Baltistica, vol. 12(1), p. 9–24.

Mayrhofer M., 1983 – Sanskrit und die Sprachen Alteuropas: Zwei Jahrhunderte des Widerspiels von Entdeckungen und Irrtümern. – Göttingen.

Schmalstieg W. R., 1974 – An Old Prussian Grammar. – University Park.

Schmid W. P., 1963 – Studien zum baltischen und indogermanischen Verbum. – Wiesbaden.

Stang C. S., 1942 – Das slavische und baltische Verbum. – Oslo.

Stang C. S., 1957 – Slavonic Accentuation. – Oslo.

Stang C. S., 1966 – Vergleichende Grammatik der baltischen Sprachen. – Oslo.

Trautmann R., 1910 – Die altpreussischen Sprachdenkmäler. – Göttingen.

Van Wijk N., 1918 – Altpreussische Studien. – Haag.

SMULKMENA LXIV

Senosios Lietuvos kanceliarijoje vartotose svetimose kalbose, kaip žinoma, aptikta nemaža lietuviškų žodžių. Daugiausia jų prirankiojo K. Jablonskis iš tekstų, rašytų kanceliarine slavų kalba ir lenkiškai¹. Iš lotyniškų tekstų turime aikštėn iškeltą tik vieną kitą lituanizmą. Neseniai Vilniaus universiteto klasikinės filologijos katedros doc. B. Kazlauskas atkreipė šių eilučių autoriaus dėmesį į lietuvišką žodį *kušlikas* (*kušlėkas*?) ‘silpnų akių, žlibas’, vartojamą 1690 m. Vilniaus jėzuitų išleistoje lotyniškoje knygelėje „Theatrum Perennantis Gloriam... Michaeli Dowmont Siesicki... Anno 1690 Vilnae. Typis Academicis Soc. Iesu“. Jos p. 31 (pažymėtas G₂), eil. 23 rašoma: *Kuszliki...facta Ducis Mavortia promant* ‘kušlikai...karo vado žygius teiškelia’, o eil. 28 – *Kuszlicij sensere graves* ‘žiaurūs kušlikai pajuto’. Šio žodžio lietuviškumas nekelia abejonių, plg. *kūšlas* ‘silpnų akių, žlibas’, *kušlỹs*, *kūšlius* ‘kas neprimato, spangys, žabalas’, *kūšlinti* ‘prisikišus žiūrėti, žabalinėti’. Panašus žodis (pakitusia reikšme) yra patekęs ir į baltarusių tarmes: *кўшла*, *кўшлы*, *кушлы*, *кушлматы* ‘nevalyvas, netvarkingas; gauruotas; nevykęs, silpnas’². Lotyniško teksto *kušlikui* visiškai tikslaus atitikmens lietuvių kalbos akademinis žodynas nepateikia, tačiau jame yra *kušlėkas* ‘kas neprimato, aklys, spangys, žabalis’. Gal *kušlikas* perdirbta iš *kušlėkas*?

Z. Zinkevičius

¹ Jablonskis K. Lietuviški žodžiai senosios Lietuvos raštinių kalboje. K., 1941.

² Слоўнік беларускіх гаворак поўночна-заходняй Беларусі і яе пагранічча. Мінск, 1980. Т. 2. С. 595.